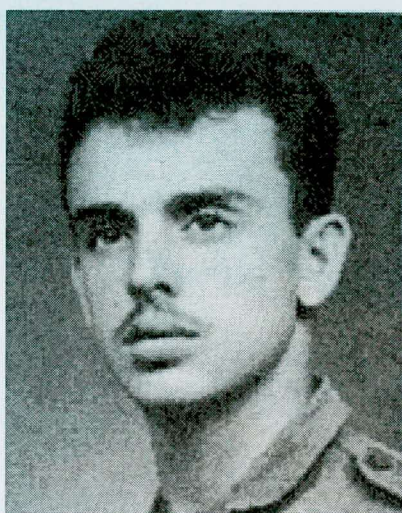

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי משה בלזם ז"ל

בן פנחס ואדלה

נולד בנובוסול, פולין

בתאריך ט"ז בתמוז תש"ו, 15/7/1946

התגורר בקרית ים

שרת בחיל הרגלים

נפל בעת מילוי תפקידו בשירותו

כ"ז באייר תשכ"ז, 6/6/1967

נקבר בהר הרצל

אזור: ב חלקה: 11 שורה: 20 קבר: 2

בן 21 בנופלו

קורות חיים

בן פנחס ואדלה. נולד ביום ט"ז בתמוז תש"ו (15.7.1946) בעיר נובוסול אשר בפולין. משה היה כמעט בן שלוש כאשר עלתה המשפחה לארץ (בשנת 1949) והתיישבה בקרית ים. הוא למד בבתי ספר יסודיים - תחילה "מפלסים" ולאחר מכן ב"זבולון". לאחר שסיים את לימודיו היסודיים המשיך בבית ספר תיכון מקצועי בקרית ים. גישתו ללימודים היתה מקורית ביותר: מחברותיו שימשו לו גם מקום להכנת שיעורים וגם כר לדמיונו הפורה, כי בין פסוקי התנ"ך ושירי ביאליק אפשר היה למצוא צורות הנדסיות מסובכות ובעיות חשבון בלתי מובנות. התמיד בדרכו לעשות את הנכון בעיניו בצורה שנראתה לו כטובה ביותר וזה היה הקו אשר הנחהו כל השנים. לא תמיד הלך בתלם לשביעת רצון הכלל, אך קשה היה לכעוס עליו בגלל חיוכו הרחב, פשטות הליכותיו ויושר לבו - אלו התכונות שמשכו אליו אחרים להצטרף אליו בשמחתו ובצחוקו. את לחמו מצא במסגרות. הוא היה מחבב ספורט והשתייך ל"הפועל". עליו ושמח

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

היה מטבעו. היה מן הבחורים האהובים בקרית ים כי אהב "לעשות שמח" ולראות את הכל כמות שהוא ולקבל את הדברים כעובדות שאין לשנותן. (וכפי שהיה נוהג לאמר: "אין בוכים על חלב שנשפך"). בשעות הפנאי אהב לצייר אף כי לא התימר להיות צייר, אך שאף להשתלם בכך כי הציור היה לו צורך נפשי לבטא את עולמו הפנימי שהיה מלא חוויות. בשעת גיוסו לצה"ל התנדב לחיל הצנחנים. דייקן היה בכל מעשיו והוא עשה כל מה שעשה בצורה מושלמת. נחשב לבעל מקצוע כסמל מרגמות, ופעם בתרגיל מילואים, אשר קדם למלחמה, נזהר שלא לטווח את מרגמותיו אל יעד שבקרבתו נמצאו שאר חיילי הגדוד כדי שלא לסכן את חבריו. כצנחן היה נוהג לעודד את חבריו הצעירים ממנו בצנחנות ולהרגיע אותם. גם כשהרגיש עצמו ברע והיה חולה יצא לאימונים וזה הוכיח על כוח רצון עד להתגבר על כל הקשיים. באחד המסעות, דרך משל, שבר את רגלו אך הוא לא סיפר על כך לחבריו ולמפקדיו עד גמר המסע, שמא יחזירוהו באמצע הדרך. בפעולת התגמול בקלקיליה היתה ידו נתונה בגבס וסירב להישאר ולא לצאת לפעולה עם חבריו. הוא היה בכוח החילוץ שהתבסס בניר אליהו והיה מוכן לצאת לכל קריאה ולתת ידע למבצע. בקוצר רוח חיכה לצו שיקרא לו לצאת למערכה באותם ימי המתיחות שלפני מלחמת ששת הימים. ובבוקר אשר בו קיבל את הצו, לא היה גבול לשמחתו. במלחמה היה מפקד עמדת מרגמות ובקרוב שנערך בסנהדריה אשר בירושלים, ביום כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967), הוא היום השני לקרבות, נפל כשנפגע פגיעה ישירה מאש האויב. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים. שמו הונצח ב"תלמידון" של בית הספר "זבולון" שבקרית ים. תולדותיו ופרשת הקרב האחרון הונצחו בספר "מאריות גברו" בהוצאת מפקדת הצנחנים.